STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 40662
20 november 2026

Advies Raad van State inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur, houdende tijdelijke regels betreffende de implementatie van Richtlijn 2024/1499 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid (Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling)

Nader Rapport

6 november 2026
2026-0000605700

Aan de Koning

Nader rapport inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur, houdende tijdelijke regels betreffende de implementatie van Richtlijn 2024/1499 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid (Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 5 september 2026, nr. 2026001825, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde ontwerp van een algemene maatregel van bestuur rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 23 september 2026, nr. W04.26.00263/I, bied ik U hierbij aan.

De tekst van het advies treft u hieronder aan, voorzien van mijn reactie.

Bij Kabinetsmissive van 5 september 2026, no.2026001825, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit houdende tijdelijke regels betreffende de implementatie van Richtlijn 2024/1499 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid (Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling), met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit heeft tot doel richtlijn 2024/1499 van de Europese Unie te implementeren.[1] Dit is een van de EU-richtlijnen die het recht op gelijke behandeling uitwerkt. Deze richtlijnen schrijven ook voor dat er onafhankelijke organen zijn die klachten over ongelijke behandeling beoordelen. Nederland heeft hiervoor twee onafhankelijke organen aangewezen, namelijk het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College) en de gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen (hierna: ADV's).

Omdat deze organen nog niet kunnen toetsen of mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid gelijk worden behandeld voldoet de Nederlandse wetgeving nog niet helemaal aan de vereisten van richtlijn 2024/1499. Deze had op 19 juni 2026 volledig moeten zijn geïmplementeerd. Omdat deze datum niet is gehaald, wordt voorgesteld de richtlijn nu niet te implementeren bij wet, maar bij zelfstandige algemene maatregel van bestuur (hierna: zelfstandige amvb). Deze zelfstandige amvb wordt volgens de toelichting zo snel mogelijk vervangen door formele wetgeving. Een wetsvoorstel met overeenkomstige strekking als het nu voorliggende ontwerpbesluit is blijkens de toelichting in voorbereiding en zal in 2026 worden ingediend.[2]

Zelfstandige amvb's zijn alleen in uitzonderlijke gevallen toegestaan, omdat ze op gespannen voet staan met het primaat van de wetgever. De Afdeling advisering van de Raad van State is van oordeel dat het overschrijden van een implementatietermijn als zodanig geen uitzonderlijk geval is dat het

[1] Richtlijn (EU) 2024/1499 van de Raad van 7 mei 2024 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling op het gebied van gelijke behandeling van personen ongeacht hun ras of etnische afstamming, gelijke behandeling van personen in arbeid en beroep ongeacht hun godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie, gelijke behandeling van vrouwen en mannen op het gebied van sociale zekerheid en de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten, en tot wijziging van Richtlijnen 2000/43/EG en 2004/113/EG.
[2] Toelichting, paragraaf 5 (Tijdelijke regeling).

gebruik van deze rechtsfiguur rechtvaardigt. Zij adviseert deze zelfstandige amvb niet tot stand te brengen, maar in plaats daarvan de implementatie met spoed bij wet te regelen.

Een zelfstandige amvb is een wettelijk voorschrift dat rechtstreeks is gestoeld op artikel 89, eerste lid, van de Grondwet. Een dergelijke maatregel wordt zonder betrokkenheid van het parlement en zonder wettelijke grondslag tot stand gebracht. Dit staat op gespannen voet met het primaat van de wetgever, dat inhoudt dat de formele wetgever de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht zelf moet maken. Daardoor kunnen de democratisch verkozen volksvertegenwoordigers hierover meebeslissen.

Een zelfstandige amvb is daarom alleen toelaatbaar in uitzonderlijke situaties en bij wijze van tijdelijke voorziening.[3] Ook als de aard en het maatschappelijk belang de totstandbrenging van een zelfstandige amvb rechtvaardigen, en dus een uitzonderlijke situatie zich voordoet, mag de zelfstandige amvb niet in strijd komen met hogere rechtsregels.[4] Bepalingen die rechten en vrijheden van burgers of privaatrechtelijke rechtspersonen inperken of verplichtingen aan hen opleggen kunnen niet bij zelfstandige amvb worden vastgesteld.[5] Ook mag de zelfstandige amvb geen onderwerpen regelen die in de Grondwet aan de formele wetgever zijn voorbehouden.

Het overschrijden van de termijn voor het implementeren van een Europese richtlijn is geen uitzonderlijke situatie die het gebruik van een zelfstandige amvb kan rechtvaardigen. De regering was op de hoogte van de richtlijn in de ontwerpfase en steunde de daarin geregelde versterking van de onafhankelijkheid en van de rol en bevoegdheden van gelijkebehandelingsinstanties.[6] Na vaststelling van de richtlijn beschikte de regering over een termijn – van in dit geval twee jaar – om de richtlijn om te zetten naar Nederlandse wetgeving. De termijnoverschrijding is ontstaan doordat de beschikbare tijd onvoldoende is benut.[7] Het instrument is niet bedoeld voor het adresseren van een dergelijke situatie.

De Afdeling adviseert daarom deze zelfstandige amvb niet tot stand te brengen, maar in plaats daarvan het in de toelichting aangekondigde wetsvoorstel, dat specifiek strekt tot implementatie van de richtlijn, met spoed in procedure te brengen.

In reactie op het hierboven gestelde merk ik het volgende op. De zienswijze van de Afdeling advisering, dat een zelfstandige amvb niet kan dienen ter – tijdelijke – implementatie van EU-regelgeving, vooruitlopend op definitieve formeelwettelijke regeling, heeft de regering verrast. In een vergelijkbare casus concludeerde de Afdeling in 2018, in advies nr. W04.18.0021/I ter zake van het Tijdelijk besluit digitale toegankelijkheid overheid, dat sprake was van een tijdelijke zelfstandige algemene maatregel van bestuur ter implementatie van richtlijn 2016/2102/EU inzake de toegankelijkheid van websites en mobiele applicaties van overheidsinstanties en dat in de voorgenomen Wet Digitale Overheid zou worden voorzien in de wettelijke grondslag voor dit besluit. De Afdeling advisering adviseerde het besluit vast te stellen. Ook in andere gevallen heeft de voorgenomen inzet van het instrument van een zelfstandige amvb niet geleid tot een negatief oordeel van de Afdeling, zowel in gevallen van implementatie als daarbuiten.

Gelet hierop meende de regering dat het verantwoord was om in het onderhavige geval een zelfstandige amvb aanhangig te maken. De regering zou het op prijs hebben gesteld als de Afdeling in het advies over de onderhavige amvb was ingegaan op haar advies uit 2018 en op overeenkomsten en verschillen tussen beide casussen. Daarbij merkt de regering mede op dat in het geval van de uitvoering van een bindend besluit van de EU, in dit geval een richtlijn, het primaat van de nationale wetgever in een ander licht staat dan bij regelgeving ter uitvoering van zuiver nationale beleidswensen.

De Afdeling advisering merkt op dat geen sprake is van een uitzonderlijk geval als bedoeld in aanwijzing 2.22 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. De regering was in de veronderstelling dat in casu sprake is van een uitzonderlijke situatie; ware dit niet het geval, dan had de regering deze zelfstandige amvb niet voorgelegd voor advies. De regering is het met Afdeling eens, dat dit instrument in beginsel niet bedoeld is voor de implementatie van EU-richtlijnen. Niettemin kunnen zich gaandeweg het implementatietraject onvoorziene omstandigheden voordoen, waardoor naar de

---

3 Aanwijzing 2.22 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Deze Aanwijzing vormt een uitwerking van artikel 89, tweede lid, Grondwet.
4 Advies van 29 april 2020, W12.20.0127, over de Tijdelijke tegemoetkomingsregeling KO; advies van 6 december 2023, W16.23.00278, over de Wijziging van het Uitleveringsbesluit van Aruba, Curaçao en Sint Maarten ter invoering van de verkorte uitleveringsprocedure.
5 Aanwijzing 2.22 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.
6 Kamerstukken 2022–2023, 22 112, nr. 3594.
7 Zie over de noodzaak van tijdige implementatie van EU-regelgeving ook al Advies van de Raad van State van 8 april 2004 betreffende het kabinetsstandpunt inzake de wenselijkheid van bijzondere bepalingen voor tijdige implementatie van Europese richtlijnen (W03.04.0024/I), Kamerstukken I 2004/05, 29 200 VI, F.

mening van de regering een uitzonderlijke situatie ontstaat. In zo een geval, en mits aan de andere voorwaarden voor het hanteren van een zelfstandige amvb wordt voldaan, kan het volgens de regering verantwoord en zorgvuldig zijn om het instrument te hanteren om EU-regels te implementeren. Met andere woorden: al naar gelang de omstandigheden van het geval kan een zelfstandige amvb een uitzonderlijke situatie behelzen.
De regering is voornemens om meer aandacht te geven aan de oorzaken van overschrijding van omzettingstermijnen van richtlijnen en de middelen die ingezet kunnen worden om dergelijke problemen te voorkomen. Daarbij zal mede aandacht worden gegeven aan de vraag of, en zo ja onder welke voorwaarden een zelfstandige amvb ingezet zou kunnen worden.

In het onderhavige geval is sprake van een richtlijn die voor het overgrote deel – te weten de materiële normen – wordt beslagen door bestaande nationale regelgeving. Omwille van de voltooiing van de implementatie is voor een zeer specifiek terrein (te weten het terrein uit Richtlijn 79/7/EEG) uitbreiding van de taaktoedeling nodig. Nederland heeft terzake geen ruimte om inhoudelijke beleidskeuzes te maken. Taaktoedeling heeft bovendien voor burgers geen financiële of anderszins belemmerende gevolgen. Om die reden achtte de regering het onderhavige besluit niet op gespannen voet met het primaat van de (nationale) wetgever. Het idee was bovendien om de amvb zo snel mogelijk te laten volgen door een wetsvoorstel. In dit verband woog het voor de regering zwaar dat met de onderhavige werkwijze een aanzienlijke boete en dwangsom door de Europese Commissie kunnen worden voorkomen.

Nu de Afdeling adviseert de onderhavige zelfstandige amvb niet tot stand te brengen, maar in plaats daarvan het reeds aangekondigde wetsvoorstel met spoed in procedure te brengen, zal conform dit advies worden gehandeld. Het definitieve wetsvoorstel is inmiddels bij de Afdeling aanhangig gemaakt voor advies.

Voorts ben ik voornemens in het belang van snelle reparatie een convenant te sluiten met het College voor de rechten van de mens en Discriminatie.nl, teneinde te waarborgen dat bij de uitoefening van de taken en bevoegdheden van het College en de ADV's, zaken die vallen onder de werkingssfeer van Richtlijn 79/7/EEG door het College en de ADV's worden meegenomen. Dit betekent dat ingediende klachten en verzoeken op het gebied van wettelijke regelingen inzake sociale zekerheid voor mannen en vrouwen door hen in behandeling worden genomen.

Gelet op het bovenstaande geeft ik u in overweging het Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling niet vast te stellen. Ik bied U hierbij het nader rapport terzake aan en verzoek U overeenkomstig te besluiten.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
P.E. Heerma.

Advies Raad van State

No. W04.26.00263/I
's-Gravenhage, 23 september 2026

Aan de Koning

Bij Kabinetsmissive van 5 september 2026, no.2026001825, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit houdende tijdelijke regels betreffende de implementatie van Richtlijn 2024/1499 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid (Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling), met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit heeft tot doel richtlijn 2024/1499 van de Europese Unie te implementeren.[1] Dit is een van de EU-richtlijnen die het recht op gelijke behandeling uitwerkt. Deze richtlijnen schrijven ook voor dat er onafhankelijke organen zijn die klachten over ongelijke behandeling beoordelen. Nederland heeft hiervoor twee onafhankelijke organen aangewezen, namelijk het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College) en de gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen (hierna: ADV's).

Omdat deze organen nog niet kunnen toetsen of mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid gelijk worden behandeld voldoet de Nederlandse wetgeving nog niet helemaal aan de vereisten van richtlijn 2024/1499. Deze had op 19 juni 2026 volledig moeten zijn geïmplementeerd. Omdat deze datum niet is gehaald, wordt voorgesteld de richtlijn nu niet te implementeren bij wet, maar bij zelfstandige algemene maatregel van bestuur (hierna: zelfstandige amvb). Deze zelfstandige amvb wordt volgens de toelichting zo snel mogelijk vervangen door formele wetgeving. Een wetsvoorstel met overeenkomstige strekking als het nu voorliggende ontwerpbesluit is blijkens de toelichting in voorbereiding en zal in 2026 worden ingediend.[2]

Zelfstandige amvb's zijn alleen in uitzonderlijke gevallen toegestaan, omdat ze op gespannen voet staan met het primaat van de wetgever. De Afdeling advisering van de Raad van State is van oordeel dat het overschrijden van een implementatietermijn als zodanig geen uitzonderlijk geval is dat het gebruik van deze rechtsfiguur rechtvaardigt. Zij adviseert deze zelfstandige amvb niet tot stand te brengen, maar in plaats daarvan de implementatie met spoed bij wet te regelen

Een zelfstandige amvb is een wettelijk voorschrift dat rechtstreeks is gestoeld op artikel 89, eerste lid, van de Grondwet. Een dergelijke maatregel wordt zonder betrokkenheid van het parlement en zonder wettelijke grondslag tot stand gebracht. Dit staat op gespannen voet met het primaat van de wetgever, dat inhoudt dat de formele wetgever de voornaamste keuzes over de inhoud van het recht zelf moet maken. Daardoor kunnen de democratisch verkozen volksvertegenwoordigers hierover meebeslissen.

Een zelfstandige amvb is daarom alleen toelaatbaar in uitzonderlijke situaties en bij wijze van tijdelijke voorziening.[3] Ook als de aard en het maatschappelijk belang de totstandbrenging van een zelfstandige amvb rechtvaardigen, en dus een uitzonderlijke situatie zich voordoet, mag de zelfstandige amvb niet in strijd komen met hogere rechtsregels.[4] Bepalingen die rechten en vrijheden van burgers of privaatrechtelijke rechtspersonen inperken of verplichtingen aan hen opleggen kunnen niet bij zelfstandige amvb worden vastgesteld.[5] Ook mag de zelfstandige amvb geen onderwerpen regelen die in de Grondwet aan de formele wetgever zijn voorbehouden.

Het overschrijden van de termijn voor het implementeren van een Europese richtlijn is geen uitzonderlijke situatie die het gebruik van een zelfstandige amvb kan rechtvaardigen. De regering was op de hoogte van de richtlijn in de ontwerpfase en steunde de daarin geregelde versterking van de onafhankelijkheid en van de rol en bevoegdheden van gelijkebehandelingsinstanties.[6] Na vaststelling van de

---

1 Richtlijn (EU) 2024/1499 van de Raad van 7 mei 2024 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling op het gebied van gelijke behandeling van personen ongeacht hun ras of etnische afstamming, gelijke behandeling van personen in arbeid en beroep ongeacht hun godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie, gelijke behandeling van vrouwen en mannen op het gebied van sociale zekerheid en de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten, en tot wijziging van Richtlijnen 2000/43/EG en 2004/113/EG.
2 Toelichting, paragraaf 5 (Tijdelijke regeling).
3 Aanwijzing 2.22 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Deze Aanwijzing vormt een uitwerking van artikel 89, tweede lid, Grondwet.
4 Advies van 29 april 2020, W12.20.0127, over de Tijdelijke tegemoetkomingsregeling KO; advies van 6 december 2023, W16.23.00278, over de Wijziging van het Uitleveringsbesluit van Aruba, Curaçao en Sint Maarten ter invoering van de verkorte uitleveringsprocedure.
5 Aanwijzing 2.22 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.
6 Kamerstukken 2022–2023, 22 112, nr. 3594.

richtlijn beschikte de regering over een termijn – van in dit geval twee jaar – om de richtlijn om te zetten naar Nederlandse wetgeving. De termijnoverschrijding is ontstaan doordat de beschikbare tijd onvoldoende is benut.[7] Het instrument is niet bedoeld voor het adresseren van een dergelijke situatie.

De Afdeling adviseert daarom deze zelfstandige amvb niet tot stand te brengen, maar in plaats daarvan het in de toelichting aangekondigde wetsvoorstel, dat specifiek strekt tot implementatie van de richtlijn, met spoed in procedure te brengen.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft bezwaar tegen het ontwerpbesluit en adviseert dit besluit niet te nemen.

De vice-president van de Raad van State,

[7] Zie over de noodzaak van tijdige implementatie van EU-regelgeving ook al Advies van de Raad van State van 8 april 2004 betreffende het kabinetsstandpunt inzake de wenselijkheid van bijzondere bepalingen voor tijdige implementatie van Europese richtlijnen (W03.04.0024/I), Kamerstukken I 2004/05, 29 200 VI, F.

Tekst zoals toegezonden aan de Raad van State: Besluit van ..... houdende tijdelijke regels betreffende de implementatie van Richtlijn 2024/1499 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling inzake gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid (Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling) [KetenID WGK 29360]

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van .....;

Gelet op Richtlijn (EU) 2024/1499 van het Europees Parlement en de Raad van 7 mei 2024 inzake normen voor organen voor gelijke behandeling op het gebied van gelijke behandeling van personen ongeacht hun ras of etnische afstamming, gelijke behandeling van personen in arbeid en beroep ongeacht hun godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie, gelijke behandeling van vrouwen en mannen op het gebied van sociale zekerheid en de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten, en tot wijziging van Richtlijnen 2000/43/EG en 2004/113/EG (PbEU 2024, L 1499) en artikel 89, eerste lid, van de Grondwet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ....., No.W..... /.....);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van ..... nr/CZW/GR;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1 Begripsbepalingen

– *antidiscriminatievoorziening:* antidiscriminatievoorziening als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen;
– *College:* College voor de rechten van de mens als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet College voor de rechten van de mens;
– *Richtlijn 79/7/EEG:* richtlijn van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid (Pb 1979, L 6).

Artikel 2 Taken College en antidiscriminatievoorziening

1. Het College is bevoegd de taken, bedoeld in artikel 3 van de Wet College voor de rechten van de mens ook uit te voeren ter zake van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid zoals bedoeld in de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 79/7/EEG.

2. Een antidiscriminatievoorziening is bevoegd de taken, bedoeld in artikel 2 van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen ook uit te voeren ter zake van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid zoals bedoeld in de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 79/7/EEG.

Artikel 3 Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en vervalt op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 4 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties,

NOTA VAN TOELICHTING

1. Aanleiding voor het besluit

Op 18 juni 2024 is in werking getreden de Richtlijn (EU) 2024/1499 van de Raad van 7 mei 2024 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling op het gebied van gelijke behandeling van personen ongeacht hun ras of etnische afstamming, gelijke behandeling van personen in arbeid en beroep ongeacht hun godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie, gelijke behandeling van vrouwen en mannen op het gebied van sociale zekerheid en de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten, en tot wijziging van Richtlijnen 2000/43/EG en 2004/113/EG (hierna: Richtlijn 2024/1499). De implementatietermijn van de Richtlijn verstreek op 19 juni 2026 (artikel 24 van Richtlijn 2024/1499).

Op 18 juni 2024 is tevens in werking getreden Richtlijn (EU) 2024/1500 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende normen voor organen voor gelijke behandeling op het gebied van gelijke behandeling en gelijke kansen voor vrouwen en mannen in arbeid en beroep, en tot wijziging van de Richtlijnen 2006/54/EG en 2010/41/EU (hierna Richtlijn 2024/1500). De implementatietermijn van deze Richtlijn verstreek eveneens op 19 juni 2026 (artikel 24 van Richtlijn 2024/1500).

Nederland heeft als lidstaat de totstandkoming van deze twee richtlijnen gesteund. Ze sluiten in ruime mate aan op de wijze waarop Nederland reeds voorziet in organen die gelijke behandeling bevorderen. De versterking van de onafhankelijkheid en de rol van gelijkebehandelingsorganen in de EU is belangrijk voor de verwezenlijking van Europese kernwaarden.

De richtlijnen beogen de rol van de gelijkebehandelingsorganen te versterken en stellen gemeenschappelijke minimumeisen vast voor de gelijkebehandelingsorganen met bevoegdheden op het terrein van:
– de grond ras of etnische afstamming (op alle terreinen, zoals arbeid en beroep, goederen en diensten en sociale zekerheid, Richtlijn 2024/1499);
– arbeid en beroep (voor de gronden godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele oriëntatie, Richtlijn 2024/1499; voor de grond geslacht, Richtlijn 2024/1500);
– sociale zekerheid en goederen en diensten (voor de grond geslacht, Richtlijn 2024/1499).

De minimumeisen die de Richtlijnen stellen, betreffen zaken als:
– onafhankelijkheid van externe invloeden (artikel 3 van beide Richtlijnen);
– voldoende personele, technische en financiële middelen (artikel 4 van beide Richtlijnen);
– het geven van bijstand aan slachtoffers (artikel 6 van beide Richtlijnen);
– bevoegdheid tot onderzoek en geschilbeslechting (artikelen 7 en 8 van beide Richtlijnen).

Dit tijdelijke besluit voorziet in de benodigde uitbreiding van bevoegdheden van in Nederland bestaande gelijkebehandelingsorganen om te voldoen aan volledige implementatie van Richtlijn 2024/1499 totdat is voorzien in aanpassing van formele wetgeving voor wat betreft de bevoegdheden van gelijkebehandelingsorganen op het gebied van sociale zekerheid op de grond geslacht. Richtlijn 2024/1500 is reeds volledig geïmplementeerd. Dit besluit ziet dus alleen op de implementatie van richtlijn 2024/1499.

2. Omzetting van de richtlijnen

Op grond van artikel 2 van beide richtlijnen wijzen de lidstaten één of meer organen aan om de in de richtlijnen vastgestelde bevoegdheden uit te oefenen.

Het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College) heeft in Nederland onder meer de taak om onderzoek te doen naar de naleving van de mensenrechten (waaronder gelijke behandeling), gevraagd en ongevraagd advies te geven over wetgeving, beleid en praktijk op het gebied van onder meer (de aanpak van) discriminatie én om onderzoek te doen naar individuele klachten over ongelijke behandeling. Daarmee vervult het College zijn rol als orgaan voor gelijke behandeling zoals bedoeld in beide richtlijnen. De richtlijnen zien ook op het bieden van bijstand aan slachtoffers van discriminatie. Deze taak is in Nederland belegd bij de antidiscriminatievoorzieningen (hierna: ADV's) die zijn ingesteld op basis van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen (hierna: Wga). Zo kunnen ADV-medewerkers slachtoffers van discriminatie juridische en emotionele bijstand verlenen in een procedure bij het College.

In de implementatie van Richtlijnen 2024/1499 en 2024/1500 wordt voor het grootste gedeelte voorzien in bestaande regelgeving:
– Wet College voor de Rechten van de Mens (Wet CRM, Stb. 2011, 573);
– Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen (Wga, Stb. 2009, 313);

– Besluit werkwijze onderzoek gelijke behandeling (Bwogb, Stb. 2012, 394);
– Besluit gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen (Bga, Stb. 2009, 373).

De artikelen van de richtlijnen met eisen die gesteld worden aan de onafhankelijkheid, financiële middelen, omvang en uitoefening van taken van organen voor gelijke behandeling, zijn geïmplementeerd in de bestaande regelgeving hierboven genoemd (zie ook de transponeringstabel in punt 7 van deze toelichting). Aan de Europese Commissie is middels een vergelijkbare transponeringstabel medegedeeld dat er nog een tekortkoming is ten aanzien van een onderdeel van Richtlijn 2024/1499.

3. Huidige tekortkoming ten aanzien van Richtlijn 2024/1499

Richtlijn 2024/1499 verplicht de lidstaten om in onafhankelijke organen voor gelijke behandeling te voorzien en het gelijkheidsbeginsel zoals neergelegd in Richtlijnen 79/7/EEG, 2000/43/EG, 2000/78/EG, 2004/113/EG te versterken (zie artikel 1 Richtlijn 2024/1499). Het College en de ADV's hebben op dit moment echter geen bevoegdheden (waaronder de bevoegdheid om te oordelen) aangaande Richtlijn 79/7/EEG inzake gendergelijkheid bij de sociale zekerheid, terwijl Richtlijn 2024/1499 daar wel onder meer op ziet.

Richtlijn 79/7/EEG bevatte destijds nog geen bepaling over een gelijkebehandelingsorgaan (zoals de Commissie gelijke behandeling of nu het College). De richtlijn was gericht op het wegnemen van onderscheid in socialezekerheidsregelingen, hetgeen in de jaren erna ook is gebeurd. Zo zijn in 1979 de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Ziektewet aangepast om hiermee gelijke uitkeringsrechten voor mannen en vrouwen in te voeren.[1] De organen voor gelijke behandeling zijn pas later ontstaan en in Europese regelgeving verplicht gesteld. In Richtlijn 2024/1499 is opgenomen dat ze hun taken ook over de breedte van Richtlijn 79/7/EEG moeten kunnen uitoefenen.

Onderscheid op grond van geslacht in socialezekerheidsregelingen, zoals bedoeld in Richtlijn 79/7/EEG, valt op dit moment nog buiten de reikwijdte van de Algemene wet gelijke behandeling (hierna: Awgb) en aanverwante gelijkebehandelingswetten en daarmee buiten de bevoegdheden van het College en de ADV's.

4. Toekomstige versterkingen

Momenteel zijn er twee wetsvoorstellen in voorbereiding waarmee de implementatie van de richtlijnen op termijn verankerd zal worden: de uitbreiding van de Awgb met overheidshandelen en de stelselherziening van de ADV's.

Uitbreiding Awgb met overheidshandelen

In een brief van 20 maart 2023 hebben de Nationaal Coördinator tegen Discriminatie en Racisme, het College en de Staatscommissie tegen Discriminatie en Racisme een oproep gedaan om al het overheidshandelen onder de reikwijdte van de gelijkebehandelingswetgeving te brengen en het College de bevoegdheid te geven om te oordelen over mogelijk onderscheid dat daarbij wordt gemaakt.

Op 27 maart 2026 is de Tweede Kamer geïnformeerd over het onderzoek naar de uitbreiding van de Awgb met overheidshandelen.[2] Het kabinet concludeerde in deze brief dat uitbreiding van de Awgb met overheidshandelen van toegevoegde waarde is, omdat het een meer uitgewerkte normstelling voor de overheid creëert en burgers daarmee laagdrempelig bij ADV's en het College terecht kunnen met meldingen over overheidshandelen. Beide organisaties zijn bovendien gespecialiseerd in gelijkebehandelingswetgeving. Het wetgevingstraject waarmee de Awgb wordt gewijzigd is inmiddels gestart. Naar verwachting is het wetsvoorstel in de eerste helft van 2027 gereed voor internetconsultatie.

De eis van Richtlijn 2024/1499 dat de gelijkebehandelingsorganen ook bevoegd zijn op het terrein van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de sociale zekerheid, zoals geregeld in Richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978, zal in bovengenoemd wetsvoorstel, op termijn wettelijk worden meegenomen.

[1] *Stb.* 1979, 708.
[2] Kamerstukken II 2025/26, 28 481, nr. 25.

Stelselherziening ADV's

Het huidige stelsel van ADV's heeft versterking nodig. In het Coalitieakkoord 2026–2030 is één landelijke antidiscriminatievoorziening met fysieke loketten aangekondigd. Momenteel verzorgen achttien ADV's de antidiscriminatievoorziening voor meer dan 95% van de gemeenten in Nederland. Het wetsvoorstel 'Regels omtrent het inrichten van een voorziening voor het verlenen van onafhankelijke bijstand bij discriminatie en tot intrekking van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen (Wet bijstand bij discriminatie)' is momenteel in voorbereiding.

Bij het opstellen van dit wetsvoorstel zijn de relevante bepalingen uit de richtlijn in acht genomen. Daarbij gaat het onder meer om de onafhankelijkheid van de organen, de bevoegdheid tot het uitvoeren van activiteiten gericht op bewustmaking, preventie en bevordering van gelijke behandeling en taken als het verlenen van bijstand en procesvoering. Deze aspecten zullen ook tot uitdrukking komen in de verdere uitwerking van het wetsvoorstel, bijvoorbeeld in de statuten van de op te richten stichting.

Bovenstaande betekent niet dat de richtlijnbepalingen momenteel onvoldoende in de geldende Wga en Bga (en onder meer het privaatrecht) verankerd zijn (zie transponeringstabel), maar wel dat er een wijziging en versterking op komst is, waarbij Richtlijn 2024/1499 en Richtlijn 2024/1500 nadrukkelijk worden meegenomen. Het wetsvoorstel 'Bijstand bij discriminatie' heeft opengestaan voor (internet)consultatie van 23 maart 2026 tot 1 juni 2026. De beoogde datum van inwerkingtreding van deze wet is 1 januari 2028.

5. Tijdelijke regeling

Aangezien de implementatietermijn op 19 juni 2026 is verstreken en de uitbreiding van de Awgb met overheidshandelen vóór die datum nog niet heeft plaatsgevonden, is er zo spoedig mogelijk een tijdelijke, juridisch bindende, uitbreiding van de bevoegdheid van het College en de ADV's noodzakelijk. Deze algemene maatregel van bestuur (amvb) zorgt ervoor dat het College en van de ADV's hun taken ter zake van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van sociale zekerheid op korte termijn kunnen uitvoeren.

De uitbreiding van de bevoegdheid van de gelijkebehandelingsorganen met het terrein van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de sociale zekerheid vloeit voort uit Richtlijn 79/7/EEG. Het gaat om de implementatie van een Europese richtlijn, die niet rechtstreeks doorwerkt in de Nederlandse rechtsorde, in tegenstelling tot een Europese verordening. Om deze reden zijn voor implementatie algemeen verbindende regels noodzakelijk. Er is vooralsnog geen wettelijke basis waarop bijvoorbeeld een aanwijzingsbesluit kan worden gebaseerd. Vanwege deze omstandigheid in combinatie met de plicht om tijdig te implementeren is gekozen voor een zelfstandige amvb totdat de wettelijke verankering is gerealiseerd.

Dit besluit is rechtstreeks gestoeld op artikel 89, eerste lid, van de Grondwet. Uitgangspunt in het wetgevingsbeleid is dat een zelfstandige amvb alleen wordt voorgesteld in uitzonderlijke situaties en bij wijze van een tijdelijke voorziening. Dat is hier het geval. Het besluit voldoet aan kenmerken die maken dat een zelfstandige amvb in dit geval mogelijk is. In de eerste plaats is dit besluit tijdelijk, namelijk vooruitlopend op formeelwettelijke verankering van de taken. Het bevat geen belastende regels voor burgers of een inperking van hen toekomende rechten (integendeel: burgers krijgen extra waarborgen), en evenmin nieuwe verplichtingen voor normadressaten van bestaande gelijke behandelingswetgeving (bijvoorbeeld werkgevers en aanbieders van goederen en diensten). Richtlijn 79/7/EEG verplicht de wetgever al vanaf inwerkingtreding om te voldoen aan het discriminatieverbod op grond van mannen en vrouwen bij wettelijke regelingen inzake sociale zekerheid. De Nederlandse rechter kan op dit moment al nakoming van de richtlijn vorderen en nationale socialezekerheidswetgeving kan ook worden getoetst aan de Europese normen uit richtlijn 79/7/EEG. Voor de overheid wijzigt er dus niets aan de materiële normstelling. Tot slot is geen sprake van strafbepalingen of financiële aanspraken aangezien de oordelen van het College geen juridisch bindend karakter hebben.

In het wetsvoorstel inzake de uitbreiding van de Awgb met overheidshandelen zal de nieuwe taak van het College definitief worden verankerd. Dit betreft echter een ingrijpende, meer fundamentele wijziging van de Awgb en daarmee een naar verwachting tijdrovend wetgevingsproces. In het wetsvoorstel inzake de stelselherziening van ADV's zal de nieuwe taak van de ADV's wettelijk worden verankerd. Ook hier betreft het complexe uitvoering die tijd zal kosten. Om dit noodzakelijke, tijdelijke besluit zo snel mogelijk te vervangen door formele wetgeving, streef ik ernaar in 2026 een wetsvoorstel met overeenkomstige strekking als dit besluit in te dienen.

6. Financiering

Zoals hierboven aangegeven is de wetgever al sinds de jaren '70 gebonden aan het discriminatieverbod van Richtlijn 79/7/EEG. De bevoegdheid van het College en de ADV's om op dit terrein hun mandaat uit te oefenen, is een nieuwe verplichting uit Richtlijn 2024/1499. Het is lastig exacte aantallen meldingen en verzoeken te bepalen die voort zullen komen uit deze uitbreiding. Het College behandelde in 2025 in totaal 853 verzoeken om een oordeel, waarvan 184 over gestelde discriminatie op grond van geslacht. Dit leidde tot 139 oordelen, waarvan 36 (mede) betrekking hadden op de grond geslacht.[3] Op het terrein van de sociale zekerheid gaat het om ongeveer tien meldingen en elf verzoeken om een oordeel in de periode januari 2021 tot en met december 2025. De antidiscriminatievoorzieningen ontvingen in 2025 1.628 meldingen over discriminatie op grond van geslacht, welke meldingen niet zijn uitgesplitst naar terrein.[4] Naar verwachting zal de uitbreiding van de bevoegdheid van het College en de antidiscriminatievoorzieningen op het terrein van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de sociale zekerheid hooguit leiden tot een zeer geringe stijging van het aantal meldingen. Daarom kan deze bevoegdheid worden bekostigd uit de bestaande middelen.

7. Transponeringstabel

De bepalingen uit Richtlijn 2024/1499 zijn voor de organen voor gelijke behandeling uitgewerkt in bestaande regelgeving, behalve voor het terrein van Richtlijn 79/7/EEG (gelijke behandeling tussen mannen en vrouwen bij regelingen van sociale zekerheid).

In de onderstaande tabel staan de implementatieartikelen die, samen met de onderhavige uitbreiding van de bevoegdheden van het College en de ADV's op het terrein van Richtlijn 79/7/EEG, de volledige implementatie van Richtlijn 2024/1499 verzekeren.

Artikel Richtlijn 2024/1499	Implementatie in bestaande regelgeving	Toelichting/Opmerkingen
1 lid 1	Behoeft geen implementatie	Doel, onderwerp en toepassingsgebied
1 lid 2	Behoeft geen implementatie	Doel, onderwerp en toepassingsgebied
	Behoeft geen implementatie	Doel, onderwerp en toepassingsgebied
2 lid 1	Art.1 lid 1 en 3 Wet CRM Artt.1 en 2 Wga	Aanwijzing organen voor gelijke behandeling
2 lid 2	Behoeft geen implementatie	Richtlijn blijft buiten de rol van de arbeidsinspectie en sociale partners
3 lid 1	Art. 4 Wet CRM Art. 2, lid 1 sub a en lid 2 Wga Art. 2 Bga	Onafhankelijkheid Financiële en personele onafhankelijkheid
3 lid 2	Artt. 14 en 16 Wet CRM Artt. 2:285, 2:286, 2:291 BW	Transparante selectie en benoeming
3 lid 3	Art. 9 jo. art. 4 Wet CRM Art. 2 Bga	Interne structuur
3 lid 4	Art. 9 Wet CRM Reglement College voor de Rechten van de Mens, 17 februari 2025	Gelijke behandeling bij meerdere mandaten
4	Implementatie via bestaande begrotingen JenV en BZK voor het College. Via het Gemeentefonds voor de ADV's.	Middelen
5 lid 1	Behoeft geen implementatie in regelgeving. Een nationale campagne om discriminatie te melden zal eind 2026 starten.	Bewustmaking
5 lid 2	Art. 3 sub c, d, e en f jo. art. 5 Wet CRM	Preventie
5 lid 3	Behoeft geen implementatie in regelgeving. Valt binnen de praktijk van het College en de ADV's.	Passende communicatiemiddelen
6 lid 1	Art. 3 Wet CRM Art. 2 lid 1 sub a Wga Art. 4 Bga Art. 10 lid 2 Wet CRM Art. 1 sub c Bga jo. art. 2 lid 1 sub a Wga Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Bijstand aan slachtoffers Definitie slachtoffers

[3] College voor de Rechten van de Mens, Monitor Discriminatiezaken 2025
[4] Discriminatiecijfers in 2025, p. 61

Artikel Richtlijn 2024/1499	Implementatie in bestaande regelgeving	Toelichting/Opmerkingen
6 lid 2	Art. 10 Wet CRM Art. 2 lid 1 sub a Wga Artt. 4, 6, 7 Bga Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Klachten over discriminatie
6 lid 3 sub a sub b sub c sub d sub e	Art. 9 Bwogb Art. 4 lid 1 sub a en b Art. 4 lid 2 sub a Bga Art. 5 Bga Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Informatie aan slachtoffers
6 lid 4	Art. 11 lid 1 Wet CRM Art. 12 Wet CRM Artt. 4, 7 lid 2, 9 lid 1 Bwogb Art. 6 en 10 lid 1 Bga Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Redelijke termijn in kennis stellen afhandeling
7	Art. 4 lid 2 sub c Bga Art. 11 Bga College: Toegang tot het recht en rechtsbescherming I College voor de Rechten van de Mens Wet op de Rechtsbijstand, art.7 lid 1 sub b Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Alternatieve geschillenbeslechting
8 lid 1	Art. 3 sub a Wet CRM Art. 4 lid 2 sub b Bga Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Onderzoeken
8 lid 2	Artt. 6, 7, 9 t/m 12 Wet CRM Art. 10 lid 1 t/m 3 Bga Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Onderzoekskader
8 lid 3	Behoeft geen implementatie	Andere bevoegde instantie
8 lid 4	Behoeft geen implementatie	Samenloop met gerechtelijke procedure
9 lid 1	Art. 3 sub a Wet CRM Art. 6 Wet CRM Art. 11 lid 1 Wet CRM Art. 11 Bwogb Art. 12 Bwogb Art. 13 Bwogb Art. 2 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Bewijsstukken
9 lid 2	Art. 11 lid 2 en 3 Wet CRM Art. 2 lid 1 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Follow-up adviezen en besluiten
9 lid 3	Art. 8 lid 1 Wet CRM Art. 28 Bwogb Art. 2 lid 1 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Samenvatting adviezen en besluiten
10 lid 1	Art. 3:305a BW Art. 1:2 Awb Art. 13 Wet CRM Art. 2 lid 1 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Procesvoering
10 lid 2	Behoeft geen implementatie. Dit recht is wettelijk verzekerd in het burgerlijk procesrecht en het bestuursrecht.	Procesvoering
10 lid 3 sub a sub b sub c	Art. 13 Wet CRM Art. 3: 305a BW Art. 1:2 Awb Art. 2 lid 1 Tijdelijk besluit uitbreiding bevoegdheden van organen voor gelijke behandeling	Procesvoering
10 lid 4	Niet van toepassing	Procesvoering
11	Art. 10 Wet CRM Artt. 10, 16,17, 18, 19, 20 Bwogb Art. 10 Bga	Procedurele waarborgen
12 lid 1	Art. 10 lid 2 Wet CRM Art. 1 sub c Bga jo. art. 2 lid 1 sub a Wga	Gelijke toegang
12 lid 2	Art. 7 Bga	Indienen van klachten
12 lid 3	Zowel het College als ADV's bieden hun diensten kosteloos aan.	Kosteloze bijstand

Artikel Richtlijn 2024/1499	Implementatie in bestaande regelgeving	Toelichting/Opmerkingen
13	College: O.a. de website heeft een A-label voor digitale toegankelijkheid, het gebouw is geheel toegankelijk, gebruikte taal is toegankelijk, er wordt gecommuniceerd dat voorzien kan worden in aanpassingen. ADV's: O.a. streven naar volledige digitale en fysieke toegankelijkheid door toegankelijke gebouwen (of een toegankelijk alternatief), tolken, toegankelijke websites	Toegankelijkheid en redelijke aanpassingen
14	Art. 3 Wet CRM	Samenwerking
15	Art. 3 Wet CRM Art. 5. Wet CRM	Raadpleging
16 lid 1	Art. 21 Wet CRM Art. 3 Wga	Gegevensverzameling
16 lid 2	Art. 3 Wet CRM	Onafhankelijke enquêtes
16 lid 3	Art. 6 Wet CRM	Statistische gegevens
16 lid 4	Art. 3 Wet CRM	Aanbevelingen over gegevens over gelijkheid
17 sub a 17 sub b 17 sub c	Art. 21 Wet CRM Art. 3 Wga Art. 3 Wet CRM	Verslagen en strategische planning
18 lid 1	Behoeft geen implementatie	Toezicht en verslaglegging
18 lid 2	Behoeft geen implementatie	Toezicht en verslaglegging
18 lid 3	Behoeft geen implementatie	Toezicht en verslaglegging
19 lid 1	Behoeft geen implementatie	Dialoog over de werking van de organen voor gelijke behandeling
19 lid 2	Behoeft geen implementatie	Dialoog
19 lid 3	Behoeft geen implementatie	Dialoog
20 lid 1	Behoeft geen implementatie	
20 lid 2	Behoeft geen implementatie	
21 lid 1	Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) Uitvoeringsbesluit Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)	Verwerking van persoonsgegevens
21 lid 2	Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) Uitvoeringsbesluit Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)	Verwerking van persoonsgegevens
22 lid 1	Behoeft geen implementatie	Comitéprocedure
22 lid 2	Behoeft geen implementatie	Comitéprocedure
23		Wijzigingen aan Richtlijnen 2000/43/EG, 2004/113/EG, 2006/54/EG en 2010/41/EU
24 lid 1	Afgerond.	Omzetting
24 lid 2	Afgerond.	Omzetting
25	Behoeft geen implementatie	Inwerkingtreding
26	Behoeft geen implementatie	Adressaten

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Artikel 2, eerste en tweede lid, regelt dat het College en de ADV's hun taken die zij nu al uitoefenen, ook kunnen uitoefenen op het gebied van sociale zekerheid met betrekking tot de gelijkheid van mannen en vrouwen. Deze taken zijn nu geregeld in artikel 3 van de Wet College voor de rechten van de mens en in artikel 2 van de Wet gemeentelijke antidiscriminatievoorzieningen.

Deze verplichting vloeit voort uit Richtlijn 2024/1499 die beoogt met een verplichtstelling voor alle lidstaten om in onafhankelijke organen voor gelijke behandeling te voorzien, het gelijkheidsbeginsel zoals neergelegd in Richtlijn 79/7/EEG die ziet op sociale zekerheid te versterken (zie artikel 1 Richtlijn 2024/1499). Het College en de ADV's hebben op dit moment echter geen bevoegdheden (waaronder de bevoegdheid om te oordelen) aangaande Richtlijn 79/7/EEG inzake gendergelijkheid bij de sociale zekerheid, terwijl Richtlijn 2024/1499 daar wel op ziet.

Artikelen 6,7,8,9 en 10 van Richtlijn 2024/1499 bepalen dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat organen voor gelijke behandeling bepaalde bevoegdheden hebben die zij kunnen uitvoeren bij eventuele schendingen van het beginsel van gelijke behandeling dat is neergelegd in Richtlijn 79/7/EEG. Het beginsel van gelijke behandeling is in artikel 4 van Richtlijn 79/7/EEG neergelegd.

Daarnaast wordt in artikel 3 van Richtlijn 79/7/EEG bepaald waarop die Richtlijn van toepassing is. Om deze reden wordt er in artikel 2 verwezen naar de artikelen 3 en 4 van de Richtlijn om ervoor te zorgen dat zowel het College als de ADV's de taken die zij moeten hebben op basis van Richtlijn 2024/1499, die verwijst naar Richtlijn 79/7/EEG, kunnen uitoefenen.

Artikel 3

Om het besluit zo spoedig mogelijk van kracht te laten worden, treedt het in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst. De reden hiervoor is dat Richtlijn 2024/1499 van toepassing is geworden met ingang van 19 juni 2026. De inwerkingtreding van dit besluit wijkt dus af van de vaste verandermomenten om de reden dat het de implementatie van een Europese richtlijn betreft. Het artikel bevat geen einddatum, aangezien nog niet zeker is wanneer de formele wetgeving met dezelfde strekking als dit besluit de gehele wetgevingsprocedure doorlopen zal hebben. Na inwerkingtreding van die wetgeving zal dit besluit bij koninklijk besluit komen te vervallen, zoals is toegelicht in paragraaf 4 en 5 van de algemene toelichting.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties,